

Борба

В. ВЕЛИКО ТЪРНОВО
БРОЙ 136 (2934) ГОД. XXVIII

ЧЕТВЪРТЪК, 12 НОЕМВРИ 1970 Г.
ЦЕНА 2 СТ.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

КОМСОМОЛСКИ ОТЧЕТ ПРЕД ПАРТИЯТА

ПРИЗВАННИЕ И ДЪЛГ

Конгресите на Българската комунистическа партия винаги са били събития с огромно значение за народа и младежта на слънчевата ни Родина. Димитровският Комсомол винаги е превръщал предконгресните дни в дни на упорит и всеотдаен труд на цялата младеж, организирал е инициативата и творчеството на най-широките младежки маси, винаги е извисявал своите прояви във винутиелна манифестация на верността на младото поколение към Партията.

Десетият конгрес на БКП ще заеме особено място в цялостното развитие на страната, в строителството на развитото социалистическо общество и създаването на предпоставките на

прехода към комунизма. Димитровският Комсомол отново ще посвети своите сили, труда, учението и творчеството си за достойна среща на това забележително събитие в живота на Партията и народа, с възхищението си дела ще даде отчет пред авангарда на класата.

Комсомолският отчет пред Партията по същество е преглед на боепригодността на комсомолските дружества и организации, личен отчет на всеки комсомолец за неговия конкретен принос в укрепването на Съюза като комунистическа организация на българската младеж. Комсомолският отчет пред Партията ще спомогне да се оцени личния дял на всеки младеж и девойка в голямото дело, да

се засили чувството за лична отговорност, чувството за дълг към Партията, на Родина.

Как ще премине Комсомолският отчет пред Партията?

Само след няколко дни на събрания на дружествата всеки комсомолец ще получи Лична страница, в която е нанесено неговото име, числото на неговата страница, обещанията, които дава в чест на X конгрес, и поръчениите, които е получил. Тази страница ще олицетворява неговите задължения, неговия труд и неговия отчет. Въпрос на дълг е той да впише в отредената му страница лични прояви и дела. Освен Личната страница, на комсомолец ще се връчва и карта. Това е малък ли-

чен дневник, в който се вписват поръчениите и тяхното изпълнение. След приключване на отчета Личната страница се предава в дружеството, а картата остава в комсомолец.

Комсомолският отчет ще приключи организирано непосредствено пред X конгрес на БКП. Той ще се превърне в ярка изява на предаността на българската младеж към делото на Партията, на нейната готовност с чест да изпълнява отредената й от историята роля за изграждането на светлото комунистическо общество.

Комсомолският отчет пред Партията е призивание за всеки комсомолец, за всеки младеж и девойка, свещен дълг пред класата, пред Родината!

Десет страници от комсомолския летопис

Личните страници от Комсомолския отчет пред Партията вече пътуват към всеки младеж и девойка от Великотърновски окръг. Окръжната комсомолска организация ще участва в отчета с Лични страници, които носят номера от 1140 001 до 1182 000.

И сега младежите и девойките от окръга ще впишат в тях достойни дела, ще изпълнят със съдържателни лични прояви тази част от предконгресния летопис на Димитровския Комсомол.

Редакцията на в. „Борба“ започва публикуването на

„ТАЙНИ НЯМА! ВСИЧКО Е ТРУД ...“

комитет на своето комсомолско дружество през миналата година и в чест на X конгрес, аз я попитах как може да се постигне всичко това — 11 000 вътъркоула до края на годината. Той ми каза, че това е само добър работник, а не общественик — със свой дял, със свой принос в голямото дело.

...Когато разговаряхме с нея за обещанията й в чест на X конгрес, аз я попитах как може да се постигне всичко това — 11 000 вътъркоула до края на годината. Той ми каза, че това е само добър работник, а не общественик — със свой дял, със свой принос в голямото дело.

— Тайни няма! Всичко е труд... Ангел ВЕЛИКОВ

Х КОНГРЕС БКП

СТР. 1140001

лична страница

ОТ КОМСОМОЛСКИЯ ОТЧЕТ ПРЕД ПАРТИЯТА

Евелина Костадинова

професия **търкачка**

адрес **У-то при ДИП „В. Мавриков“**

окръг **Великотърновски-градска**

ПОРЪЧЕНИЯ И ОБЕЩАНИЯ

В областта на труда, научно-техническата революция, учението и квалификацията, за овладяване на марксистко-ленинския, подготвяне на културно-масовата работа и естетическото възпитание, военно-техническата подготовка, спорта и туризма, за засилване на обществено-политическата активност и участие в обществените и държавни органи:

1. Да достигна 11000 вътъркоула — 92% КИМ (коэффициент на използваемост на машините) при среден КИМ за ДСО „Памукотекс“ 74%.
2. Да достигна 96% първо качество.
3. Да повишавам образованието си. Да завърша успешно учебната година.
4. Да увеличавам предконгресния трудов билет, учреден от предприятието.

ПЪРВИ ЗАНЯТИЯ НА ЗАДОЧНИЯ ПАРТИЕН УНИВЕРСИТЕТ

Вчера във Велико Търново бе открит задочен партиен университет по марксистко-ленинизъм към Окръжния комитет на Партията. За работата и за дачите на университета говори др. Димитър Петров, секретар на Окръжния комитет на БКП.

Към университета са обособени шест учебни групи. Те ще изучават марксистко-ленинската икономическа теория, проблемите на научно-техническата революция и нейните социални последици, ще се запознаят по-обстойно с марксистко-ленинската теория за учното управление за обществото, с проблемите на идеологическата борба. Директорите на училищата ще повишават знанията си по въпросите на комунистическото възпитание. Отделна група ще съсредоточи вниманието си

върху новите моменти в партияното строителство.

Участниците ще имат през годината по пет двудневни занятия. Учебният процес включва: лекции, самоподготовка, семинари по отделни основни теми. В края на годината ще бъде положен зачет.

Вчера бяха изнесени първите лекции от проф. Константин Байчизки, проф. Генчо Цонков, доц. Димитър Панайотов, Христо Атанасов и Иван Димов, кандидат на икономическите науки.

Днес университетът продължава своята работа. Лекции ще изнесе и проф. Иван Дочев.

ПРОФСЪЮЗНА ДЕЛЕГАЦИЯ ОТ БРАТСКА ПОЛТАВА

От вчера във Великотърновски окръг гостува профсъюзна делегация от братската Полтавска област в състав: Нина Фьодорова Савкина — председателка на Областния съвет на професионалните съюзи, водач на делегацията, Яков Герасимович Баранец — председател на заводския комитет на профсъюза в Кременчугския вагоностроителен завод и героите на социалистическия труд Николай Михайлович Денисов.

Под звуците на фанфарна музика на гарата в Горна Оряховица скъпите съветски гости бяха посрещнати от председателя на Окръжния съвет на професионалните съюзи Иван Златев, от представители на ОСПС и Градския съвет на профсъюзите в Горна Оряховица. На съветските другари бяха поднесени цветя, сърдечни пионерски ръце им завързаха пионерски връзки.

Следобед членовете на делегацията имаха среща с бюро на Окръжния съвет на профсъюзите, на която бяха запознати с дейността на окръжната профсъюзна организация за по-активно решаване проблемите на производството, охраната на труда, подобряването на битовите условия, за разширяване на икономическата и културно-масовата работа. Особено внимание беше отделено на работата за укрепването на трудовата дисциплина в колективите, на внедряването на научно ръководство и широкото въвеждане на саратовската система, както и с още редица други въпроси, специфични за профсъюзната дейност. Подчертана беше широката дейност на окръжната профсъюзна организация в подготовката за достойна среща на Десетия конгрес на БКП.

В непринуден дружески разговор гостите от братската Полтавска област споделиха своите първи впечатления от България. Те разказаха за успехите и задачите, които има да решава областната профсъюзна организация в социалистическото строителство.

Съветските гости разгледаха някои от забележителностите на старополтавския град. Утре те ще се запознаят с работата на колективите в Държавния завод за машини и ДИП „Раховец“ в Горна Оряховица, както и с опита на градската профсъюзна организация.

Стефан ЛАНДЖЕВ

ПЛЕНУМ НА ОКРЪЖНОТО РЪКОВОДСТВО НА БЗНС

Във вторник в салона на Дома на профсъюзите се състоя разширен пленум на Окръжното ръководство на БЗНС. Участие в неговата работа взеха Янко Марков, член на Постоянното приствие на БЗНС и под председател на Народното събрание, секретарите на Окръжния комитет на БКП Димитър Стоянов и Енчо Енчев.

Доклад за дейността на окръжната организация на Българския земеделски народен съюз и предстоящите задачи прочете Маргарита Бакалова — просветник на Окръжното ръководство на БЗНС. В него бяха очертани завоеванията на окръга, постигнатите през годините на петата петилетка, приноса на сдружените земеделци в изграждането на материално-техническата база на окръга. Голямо внимание в доклада бе отделено и на преминаването на селското стопанство на промишлени основи, на изградените в окръга аграрно-промишлени комплекси и задачите на сдружените земеделци.

По доклада взеха отношение редица другари.

Другарят Димитър Стоянов говори за приноса на сдружените земеделци за успехите, постигнати в окръга, за здравето, нерушимото единство между комунистите и земеделците. — Ние сме на следници на нашето героично минало, каза др. Стоянов. — Нашата дружба — това е изстраданата минала съдба на народа ни.

В словото си секретарят на Окръжния комитет на БКП наблегна на големите, исторически задачи, които сега се извършват в селското стопанство, на преустройството, което трябва да настигне в организационната и политическата работа, на решени

ВЕЛИКО ТЪРНОВО

1-та ГОДИНА ОТ ПОСТАНОВЛЕНИЕТО ЗА ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ДРУГАРИ! ТОДОР ЖИВКО ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Дневни вести

КОНЦЕРТ на Плевенския симфоничен оркестър се състоя снощи в салона на Дома на народната армия — Велико Търново. С него бе закрит фестивалът на съветската музика в града.

ПОЛСКИ АНСАМБЪЛ от град Шчечин пристигна вчера във Велико Търново, който е гост на народното читалище „Искра“ и ще има няколко концерта в града и окръга.

ЗАСЕДАНИЕ на бюро на Окръжния съвет за изкуство и култура се състоя вчера, на което бяха разглеждани въпроси за предстоящия пленум на художествената самодейност. Обсъдена бе програма за развитието на самодейността до 1980 г., план за организиране на окръжен фолклорен събор и др. В заседанието взеха участие директорът на Института за художествената самодейност Петко Йорданов и Драгоман Златков от Комитета за изкуство и култура.

Нов брой на в. „Велико Търново“

Излезе от печат нов брой на вестник „Велико Търново“, издание на Общонародния комитет за развитието на старата българска столица. Вестникът е в 40 страници, многоцветен печат и богато илюстриран. В него са поместени много материали за историята на града, социалистическото му развитие и археологическите проучвания, споделят се проекти и идеи за съхранение и обогатяване на града на българската слава.

В редица материали се прави равностметка на постигнатото през изтеклите пет години от постановлението на Министерския съвет за развитието на Велико Търново като исторически, културен и туристически град. Разказва се за първите стъпки на родното социалистическо движение и създаването на Партията, чиято забележителна 80-годишнина ще бъде тържествено чествувана през следващата година.

Вестникът отбелязва и подготовката за 1300-годишнината от създаването на българската държава.

ПРЕДИЗБОРЕН РАЗГОВОР ЗА ПРЕЗИДЕНТА

— ПОЛИТИКА, ПОЛИТИКА, но не може да я изтика!

ГОДИШНИЯТ ПЛАН — ПРЕДСРОЧНО

В навечерието на 53-та годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция колективът на Завода за палети — Велико Търново постигна голяма трудова победа. Изпълнена бе годишната производствена програма, като до края на декември ще бъде произведена надлъвна продукция за около 300 000 лева. Този успех колективът посвещава на предстоящия Десети партиен конгрес.

150 ДЕВОЙКИ И МЛАДЕЖИ ОТ ОКРЪГА — НА СЪБОРА НА ПЛОДРОДИЕТО

Есента събира като във фокус плодотворите от труда на селскостопанските труженици. Поле, животновъди, механизатори и икономисти ведно с радостта от постигнатото сега правят и трезви оценки на своята едногодишна дейност. Защото годината, която идва, е година на Десетия партиен конгрес, година, през която започва грандиозен прелом в развитието на селското стопанство...

Всяка година през есента хиляди младежи от родните поля дават среща на „Златните

пясъци“ край Варна на своя традиционен Събор на плодородието. Вчера 150 младежи и девойки-първенеци в селското стопанство от Великотърновски окръг се събраха в салона на Младежкия дом на културата. Представителите на окръга — участниците в Събора на плодородието, говори Райчо Пенчев — началник на управлението „Земеделие“ при Окръжния народен съвет. Беше изнесен концерт, след което представителната група на младежите от великотърновските села отпътува за Варна.

През фестивала на съветската музика

От 2 ноември в 14 градова на страната, за първи път у нас, беше организиран фестивал на съветската музика, посветен на 53-годишнината на Великия октомври. Един от фестивалните градове беше Велико Търново, където се състояха три концерта, на които прозвучаха творби на Прокофиев, Шостакович, Хренников, Хачатурян, Кабалевски, Шchedrin и други съветски композитори.

През тези дни в старата българска столица гостуваха струнният квартет „Орфейс“, камерният оркестър „Българска музика на младеж“, квартетът „Армейска песен“ и естрадният състав на Българската народна армия, със солисти заслужилата артистка Маргрет Николова, Емилия Маркова и Георги Кордов.

Снощи в салона на Дома на народната армия — Велико Търново отново се стекоха стотици почитатели на съветската музика. Тази вечер беше последна от фестивалните дни в града. Концерт изнесе симфоничният оркестър към Плевенската филхармония, с диригент Димитър Карагьозов и солист Георги Бадев. Богатата програма беше един хубав завършек на многодневния празник.

НАРОДЕН КОНТРОЛ

Съвместна страница с Инспекцията за държавен контрол

Брой 74

МНОГО СА НЕРЕШЕНИТЕ ПРОБЛЕМИ

Удовлетворява ли автобусният транспорт нарастващите нужди на населението? Имат ли основание да са недоволни жителите на Велико Търново и Горна Оряховица? Надхитряване за сметка на гражданите

През последните години автобусният транспорт в окръга се развива с много бързи темпове. Обособяването на промишлените центрове Велико Търново, Горна Оряховица, Свищоа, Павликени, Стражица, Полски Тръмбеш и Елена, извършването се в големи мащаби строителство, концентриранта на училищата и други паложиха това бързо развитие.

Сега няма селище в окръга, което да не е включено в системата на автобусния транспорт. Независимо от това в ежедневната практика автобусният транспорт не винаги удовлетворява нарастващите нужди на населението.

За изясняването на въпросите по организацията на работата по обслужването на пътниците през септември и октомври Инспекцията за държавен контрол, със съдействието на много специалисти и комисните за народен контрол, извърши масова проверка в ДАП „Пътнически автобусен транспорт“ и клоновете. Разкриха се редица слабости, отстраняването на които значително ще подобри обслужването на пътниците. Имат ли основания бяха и предмет на обсъждане на специално организираната среща с ръководствата на дирекцията и клоновете на ДАП „Пътнически автобусен транспорт“.

Към какво основно се свеждат те?

Ръководствата на клоновете и дирекцията не са взели всички мерки за пълно изпълняване на автобусите. Този въпрос не е решен още с разработване на разписанието. Без особено основание в разработените разписания в крайните автобуси са заложени големи престои. Така, по автолинията Павликени — Горна Липница — Велико Търново и обратно е 4.20 часа. В стояща в автобуса Велико Търново 4 часа, а времетраянето от Павликени до Велико Търново и обратно е 4.20 часа. В автобуса Русе автобусът Павликени — Русе и обратно престоява 4 часа при времетраянето 7 часа. Подобно е положението и с-престоя в други автобуси. В много случаи ръководствата на клоновете, водени изключително от стопанската изгода, разкриват нови автолинии с маршрути и часове близки до утвърдените вече разписания. Става надхитряване между клоновете за сметка на най-рационалното използване на наличните автобуси.

Въпреки многобройните случаи на системно неспазване на графика за движението на автобусите по градските и извънградските автолинии, ръководствата на клоновете не вземат сериозни мерки. Констатиран са многобройни случаи на непочиване на автолинии, преместване на автобуси през населените места или градски автобуси с големи отклонения от графика, от разписанието и други. На 26 септември в с. Хаджи Димитрово от 11 автобуса само 2 са заминали по график. На

СЛАБОСТИТЕ В ДКЗ „МИЗИЯ“ ПРОДЪЛЖАВАТ

През есента на миналата година група специалисти — представители на Държавна инспекция за технически контрол по качеството в промишлеността, на ДСО „Строителна керамика“ и ефективни материали“ и други извършиха проверка в ДКЗ „Мизия“ в Горна Оряховица на целия технологичен процес на произвежданите керемиди. Това бе наложено от влошеното качество на продукцията.

Бяха констатирани редица нарушения. Заводът не разполага с необходимите количества отлежала глина, нужна за производствения процес. Изпичането на керемидите поради бързия ход на огъня, е нееднакво и след презикуване те се разслоя-

ват. Установи се още, че използваните от ДП „Автотранспед“ — Горна Оряховица бокспалети за експедирани на керемидите са неподходящи.

Ръководството на ДКЗ „Мизия“ бе задължено да се запаса с отлежала глина най-малко за три месеца, да подобри изпичането на керемидите. Обърнато бе внимание и на ДП „Автотранспед“ да набави подходящи палети.

Измина се една година. Мерки се взеха. Подобрене в работата на завода настъпи. Но някои слабости продължават да се повтарят. И това е тревожно.

Неотдавна бе извършена отново проверка на качеството на произвежданите керемиди от същия модел. Оказа се, че заводът отново не разполага с отлежала глина, най-малко за три месеца. Сортировката на готовите керемиди е под всякаква критика. ДП „Автотранспед“ — Горна Оряховица продължава да експедира керемидите със същите неподходящи бокспалети.

По време на проверката бяха открити и други нередности. Пресите в завода са износени. Поради това на повърхността на изделията се получават дефекти. Заводът обаче не разполага с други форми. Отпресованите керемиди излизат не добре обрязани, имаха други дефекти. Тия обстоятелства наложиха нестандартна продукция да бъде бракувана.

Явно е, че пропуските продължават и то главно по субективни причини. Главна вина за лошокачествената продукция, за рекламациите, които се получават, е тая, че контролните органи от апарата на ОТК подписват с лекота документите по качеството. А пали те са хората, които не трябва да разрешават експедицията на нестандартна продукция.

Ръководството на ДКЗ „Мизия“ не бива повече да се примирава с подобни слабости.

Николай ПУШКАРОВ

ЦЕЛ, КОЯТО ОСМИСЛЯ ЖИВОТА

Сред живещите отдавна в Горна Оряховица едва ли има някой, който да не познава Марин Ченков, пенсионер, председател на най-добрата комисия за народен контрол при IV квартал. Сякаш му беше неудобно, че ще се пише за него.

— Ако искате да пишете нещо, покажете до към края на ноември. Сега нямаме кой знае какво извършено.

Винаги е така — колкото повече си работил, толкова повече ти се струва, че има какво още да се направи. Бай Марин за себе си е прав. Сега е в треска. До края на месеца ще се състои голямо съвещание с всички отговорници на комисните за народен контрол по предприятия и учреждения от квартала. Това се налага от факта, че комисните по сектори многократно са извършвали проверки на обек-

те, предлагали са мерки за отстраняване на констатираните нередности, но те не се премахват. Предполага се, че ще се погърси някаква отговорност на виновните ръководители на предприятия и обекти. В една от последните проверки например грехови обстоятелствата, че почти във всички магазини и заведения нередностите са едни и същи, което говори, че винаги е до голяма степен в ръководствата на обектите. В новия ресторант „Раховец“, а кафе-аперитива „Напредък“ няма шкафети за дребните на работниците. В горните два обекта, както и в шкембелджиницата и ресторанта „Акация“ няма все още обвук за сервитьорките. Почти във всички магазини на „Булгарплод“ няма добра хигиена.

Разбира се, дейността на комисията не се състои само в констатацията на горните нередности. Всичко дотук е свързано със грижата за човека. Това потвърждава и предложението на комисията в магазин № 80 да се постави вентилационна уредба, тъй като там се работи с отрови, да се снабдят с дървени скари някои магазини, да се поправят някои помещения, да се поставят печки и осигурят отоплителни материали за зимата.

За доверието на хората в комисията за народен контрол говори фактът, че те сами сигнализират за нередности. Но за да се отговори на това доверие, е необходимо да се вземат мерки за наказване виновните и не се допуска принижаване ролята на комисията.

По настояване на граждани е направена проверка в магазин № 8 на „Булгарплод“, с отговорник Дияна Кенарева, която е замесвала магазинерката Пенка Йорданова. При проверката е установено, че в склада на магазина съпругът на Кенарева се черпел с бутилки ракия. При направената забележка, че тук се продават хранителни стоки и че не е аперитив или кръчма, та да се пие и пуши, продавачката отговорила, че членовете на комисията нищо не представляват. Хората от компанията също се държали предизвикателно. Това възмутило всички.

За случая е направено предложение пред ръководството на предприятието тази работничка да бъде освободена от работа и се създаде ред в магазина. Изпълнението на това предложение ще укрепи още повече доверието на хората в правилното решение на въпросите и вслушване в предложенията на тези, които творят новото в живота.

По следите на „Народен контрол“

Критиката в статията „Към печата с по-голямо уважение“, отпечатана в брой 124 от 15 октомври е правилна и основателна. Статията е разглеждана от дирекционното ръководство. Заострено е вниманието на началниците на клоновете и другите ръководители да отговорят навреме на критичните материали.

Такъв е отговорът, който получихме от ДАП „Пътнически автобусен транспорт“ — Велико Търново.

„В отговор на публикувания в брой 124 материал „Лясовски мотиви“ ви съобщаваме, че изнесеното отговаря на истината. Изпълнението на Градския народен съвет пролага големи грижи за благоустрояването на града. Един от обектите е и улица „Янтра“. Много пъти сме настоявали за асфалт, за да я застелем, но такъв от Асфалтова база не ни се отпуска“ — такъв е отговорът на изпитанието на Градския народен съвет в Лясковец.

И от ДСП „Булгарплод“ — Горна Оряховица ни съобщават, че изнесеното в статията „С по-голямо внимание към човека“, публикувана в миналата страница „Народен контрол“ е вярно. Онези слабости, които занесат от ръководството на предприятието и търговските работници, ще се отстранят. За в бъдеще, ни уверяват от предприятието, по-пълно и навременно ще става зареждането на търговската мрежа с по-разнообразен асортимент от плодове и зеленчуци, характерни за се-

Земите.

Не може да се говори за бай Марин Ченков, като председател на комисията, без да потърсим откъде дава тази неприкосновеност в него към всичко лошо. В дух на равнопоставеност и чистота в отношенията той е възпитан още в годините на чиракуването по общуването в Камен, Сушица, Горски Сеновец, неговото родно село в трудното изкарване прехраната на многолюдното семейство. Твърде млад той става член на БКП, сетне секретар на районния партийен комитет в с. Горски Сеновец.

Неделя КИСТОВА

„Майсторът на елмаза“

(Вместо приказка)

Имало едно време едно село. Наричали го Дебелец. Хубаво село било, хората му — работни, заможни. Надпреварвали се един през друг нови домове да строят.

Но къщи без прозорци нямало. И пат не щат прибягва ли до услугите на местната ТПК „Възход“. Тук ги посрещал „Майсторът на елмаза“, единственият стъклар в село то. Илия Костадинов Сурайков. Заедно с кооперацията и той от ден на ден отивал към възход. Впрочем да поясним на любозпитния читател как става това.

Отишъл например при спомнатия стъклар Любен Кумелов, монтьор в МЗ „Черве на звезда“. Стягал си къщата за зимата човекът. Поискал шест стъкла с размери 44 на 44 сантиметра и две с размери 44 на 10 сантиметра. Извадил майсторът от сунитите, защото, както е известно, от големи стъклени стъкла излизат малки без дефекти. Пък и прав си е човекът — защо за такива дребнотии да разваля големи стъкла, ще останат куп отпадъци, клиентът ще трябва да ги плаща. Практичност не му липсвала и налил си е майстор бързо оформил исканите размери. После от сякъл: „Десет лева и четиридесет стотинки!“ Платил си напийт човек, прибрал си стъклата и си тръгнал. После изведнаж, се плеснал по челото, сетил се нещо, па се върнал:

— А бе, майсторе, да нямаш някаква грешка. Я направи сметка. Аз мисля, че...

— Хич не ща да знам как во мислиш! — рязал го Сурайков. — При мене грешки не стават. Имаш три квадрата и половина стъкло. Ето — тук пише. И му тикнал фактурата под носа.

Сметнал нашият човек, че три квадрата и половина стъкло по 2 лева и 86 стотинки наистина правят толкова, но когато започнал да смята колко стъкло е взел, нещо все не излизало. Както и да обръщал цифрите, винаги се получавали два квадратни метра с отпадъците.

— Ама, майсторе... — опитал се отново да го убеди той.

— Какво, че ме плашиш ли? Колко такива ме плашили! — соннал се отново стъкларят и разговорът приключил.

Примирил се нашият човек. Голяма работа — взели му някакви 4—5 лева повече, защото да го прави на въпрос. Няма да си остави денцата цяла зима на студа я.

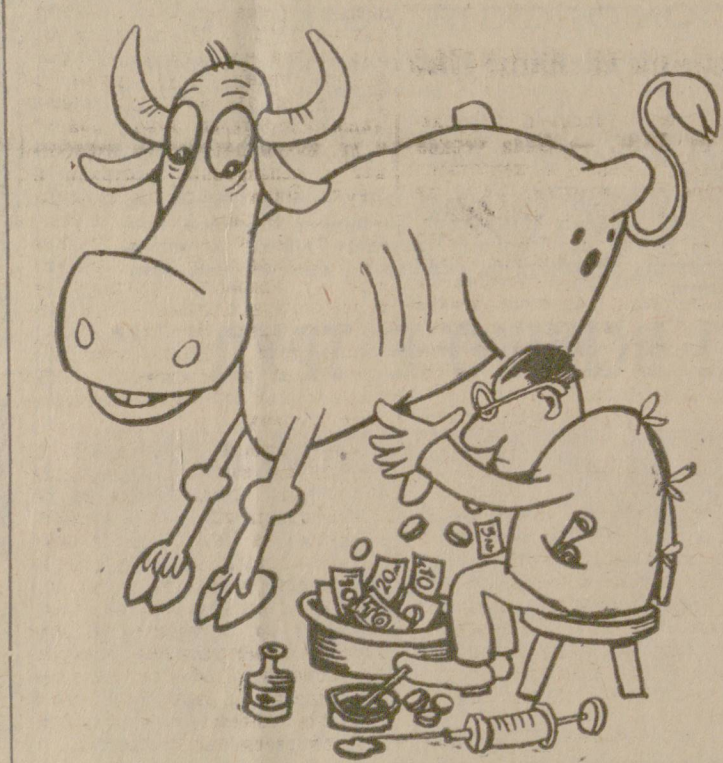
После историята се повтаряла, само че героят бил друг. Георги Димитров — строителен работник в БТР „Стройпътмаш“ поръчал четири стъкла по 0.96 квадратни метра и платил 17 стотинки 12 лева. И той не направил въпрос.

Не правят въпрос и другите новодошци от селото. И как иначе. Ама, ако този майстор им каже: „Няма го майсторът“, Затова плащат си хората и си кротуват. А Илия Сурайков неуряджимо върви към възход. И хората продължават да си строят къщи. А къщите без стъкла не могат, нали?

Преразказал:

Веселин ДОЛЧИНКОВ

Накъде вървите, доктор Панев?

— ДОМ ЛИЧНОТО ЖИВОТОВОДСТВО И СИ ГЛЕДА ЧАСТНОТО СВИНЕВЪДСТВО!

На едно от последните заседания на Инспекцията за държавен контрол бяха разглеждани постъпките на д-р Панчо Киров Панев — ветеринарен лекар в Горна Липница. Вече близо две години за някои негови деяния, които не са в унисон с най-елементарните му задължения, в Инспекцията постъпват анонимни писма, сигнали. Обръщано му е внимание. И въпреки това — жалбите продължават. Ето какви установи една проверка, извършена неотдавна от компетентни органи.

Въпреки решението на общото кооперативно събрание за безплатно лечение на животните от личните домакинства, д-р Панев под предлог, че е извършвал услугите извън работно време, е вземал големи суми за вложението на него труд. Така за лечуването на прасето и малцето на Невяна Прокопиева е получил 46 лева. От Малол Пявков е взел 29 лева. Примерите от този род са много.

От една възрастна жена, която получавала само земеделска пенсия, да вземат над 40 лева. Колко ниско сте паднали д-р Панев!

Той не се посвещава да кара кооператори да му вършат лични услуги, дори да пясат собствените му овце. Панчо Панев е свързал още по-налозу, затънал е в блатото на еснафството. Започва да се занимава с несовременна, недостойна за дължността му дейност. Направил в дома си свинеферма! Отглеждал над 50 свине. А съгласно инструкцията за ветеринарно-профилактичните и зоохигиенни правила свинеферма може да съ-

ществува на разстояние най-малко 150 метра от битови сгради. И той, който трябва да контролира това, лекарят, започнал да отглежда свине в центъра на селото. Срамно, недостойно!

Отдал се на частна практика в Горна Липница и Паскалевец, той не спазва никакво работно време. Стига дотам, че предпоставя лечението на болните кооперативни животни на прислужника си. Затова и смъртността сред тях е голяма.

Естествено, когато прочетеш подобни факти, така унижаващи човешкото достойнство, изпитваш желание да се запознаеш с лицето, за което цяло село говори.

Пред членовете на Инспекцията за държавен контрол бе застанал млад човек. Заговорил за всичко друго, но не и за това, за което бе извикан. Стигна дори дотам, че едва ли не кооператорите трябва да му благодарят, защото е дошъл да работи в родното си село.

А един баща иска да види своя син, когато той е изключил, по-близо до себе си, да му се порадва. Та нали той е гордостта му. И някак много тежко, много болно ти става, когато този син казва: „Скъжалвам, защото не съм в село“. Не чувствувате ли, д-р Панев, че обижда и съселяните си, хвърляте кал върху родното си село. Дори се помъчихте да вините баща си за свинефермата. Може и така да е, той да е пожелал. Но къде сте били Вие, лекарят, синът.

По доста наклонен път вървите, доктор Панев. Опасно е.

Петър КАИШАНОВ

ПЪТНИЦИТЕ ИСКАТ СВОЕТО

Мнозина са склонни да пишат всичко на сметката на шофьора... Ами и как ина че? Тръгва автобусната кола по линията Велико Търново — София още в 4 часа сутринта. Тъмно е, пък и студено, макар че температурата на юмаришкото утрото вече е влязла на ръба на първо време с влягане на яка, с мушкане на ръцете в джобовете... И минават километрите, часовете и докато почне да блести слънцето в стъклата на автобуса, пътниците се оказват в такова състояние, че трудно могат да му се усмихнат — студът е скъпал усмивката им.

— А бе, няма ли отомнение този автобус?

— Ей, другарю шофьор, защо не постоплиш малко? — осмеляват се някои да разтворят уста, та да пробват дали поне от приказките им им стане по-топло.

И са прави хората да задават този въпрос, само че... не знаят: вината за това не е в шофьора. Впрочем в него е дотолкова, доколкото не му излиза изгодно да топли пътниците за своя сметка. Колите имат отоплителна инсталация. Ако тя се пуска с тръгването на автобуса докато стигне той до София, ще изгори 20—25 литра нафта. Както почти всеки знае

за домашни нужди, нафсата се купува по 0.08 лева литър. И така — ще са нужни около 1.60 — 2 лева за отоплението на автобуса, като не се има предвид, че държавно автомобилно предприятие „Пътнически автобусен транспорт“ — Велико Търново я закупува за служебни цели още по-евтино. Но как да се пусне отоплението, как да се направят удобни пътуването на хората, когато няма разпоредба не „от горе“.

Пък, ако на шофьора са му толкова мили пътниците или е много чувствителен — да отоплява за своя сметка. Шом е изразходвал нафта, ще му се удържи стойността й, изчислена по редовните пазарни цени.

И така — кой е виновен? Липсата на разпоредба ли е само? Липсва грижата за човека и то онези дребничка, деликатна грижа, за която трябва да вложим и сърце, и умение, и настойчивост.

А те, пътниците, си имат право. Другари ръководители на ДАП „Пътнически автобусен транспорт“. И не е редно водачът, седнал зад кормилото, наред с напрегнатия си отговорен труд, да си блъска главата и с решаването на тези проблеми.

Блага СТЕФАНОВА

„Дребни неща“ в Лясковец

ДНЕС Е ЧЕТВЪРТЪК

Тъй като в Лясковец има много сладкарници (две на брой) на днешния ден, четвъртък, голямата — в центъра на града, е затворена. И напразно забързаните хора се втурват към вратата — там се усмива табелата „почивен ден“. И весело, и тъжно... Години наред ръководството на ГПК „Наркооп“ се мъчи да подобри работата в тази някога уютна и с добър вътрешен вид сладкарница. Но все

още направеното е под изискванията. Дълго време гражданското води борба да бъде премахнат почивният ден в тази сладкарница, което е изключително възможно и беше осъществено, но само за период от година — година и половина. От няколко месеца отново думата „затворено“ гръзи входа й, като създава неприятно впечатление за гражданите и гости на Лясковец. Докато ще бъде така?

СПОР ЗА НИЩО

Преди около месец откървя под козелата на камiona ка-
мък — счупва стъклото на при-

емателния пункт на „Спорт-то-во“, където между другото се продават и билети за без-

кондукторно обслужване. Жертви няма. Но и до ден днешен се води спор между ДАП — Горна Оряховица и физкултурното дружество „Левски“ кой да заплати стъклото. Времето минава и хората се чудят докога ще вее тази лупка. Пък и се застудява вече.

За всеки случай предвидливите служители от тотопункта са си приготвили подходящи афиши, с които да спрат студа. Но ще затулят ли с тях нехайството на съответните ръководители?

Тодор ЛИЦОВ

Първенците в производството
за дисциплината, икономиче
и качеството

НА И-ГЛАВНОТО

Сервизните работници от
клуба на ДАП „Пътниче
ски автотранспорт“ клуб —
Елена аналт добре, че от
качествения ремонт и доб
рото обслужване на автомо
билите зависи навременно
то превозване на пътници
те. Това засега е най-глав
ното в тяхното ежеднев
ие, защото предстои тех
нически преглед на авто
парка. В това отношение
техният колектив е пости
гал винаги високи успехи.
Съществена част за тях има
и Иван Стефанов, който
счита, че най-главното, за
да се постигне всичко това,
са дисциплината, икономиче
и качеството на ремонт
ните работи.

и затова се налага да се
държи най-точна сметка за
тяхното изразходване и
разумно използване.

— Какво бихте казали за
качеството на ремонтите?
— В наплатата професия
въпросът за качеството е
задача номер едно, защото
всяко нехайно отношение
води след себе си тежки
последствия. Закон за на
шния колектив е в събота
да обел да не оставяме в
гаража автобус, подлежащ
на ремонтане. В напрег
натите дни ми се е случ
вало да се липа от почив
ката си за известно време,
но това не ми е тежало, ка
то знам, че всичко както
трябва е свършено.

Разделих се сърдечно с
човека, за когото най-глав
ното е да дава своя при
нос за сръчното, етично и
качествено ремонтане на
колите.

Кирчо ВАСИЛЕВ

САРАТОВСКАТА СИСТЕМА — НЕПРЕКЪСНАТ ПРОЦЕС, А НЕ КАМПАНИНА ЗАДАЧА!

Качеството на продукцията е
една от централните проблеми в
областта на стопанската дейност
на Партията и правителството.
Нашето развитие по пътя на со
циализма е най-тесно свързано
с непрекъснатото подобряване на
качеството на продукцията, с не
говото постоянно и системно
привличане в съответствие с
растящите нужди и изисквания
на народното стопанство, на
вътрешния и международния па
зар.

Напоследък широка популярност
получи саратовската система за
бездефектна продукция. Под непо
средственото ръководство на Окръж
ния комитет на Партията подготов
ката за внедряването ѝ започна още
през четвъртото тримесечие на 1968
година. Първи внедриха саратов
ската система пет предприятия —
завод „Ивайло“, Заводът за телфе
ри електроника, ЕТЗ „Янтра“, ЗГТ
„Металургия“ и ЗСБИ „Терзанев“.
Техният опит бе широко разпростра
нен и използван не само от бо
лшинството предприятия в нашия ок
ръг, но и от други окръзи. Досега
системата е внедрена в 35 промишле
ни предприятия от всички 88 в окръ
га.

Саратовската система внесе
прелом в отношенията и работа
та на стопанските, партийните,
профсъюзните и комсомолските
ръководства в тези предприятия
към проблема качество на про
дукцията. Благодарение на това
през деветмесечното в машино
строителните и металообработ
ващите предприятия на окръга е
произведена продукция с оцен
ка „К“ за 2 087 000 лв., докато
за същия период на м. г. не са
произведени изделия с такава
оценка. С 3.3 на сто е увеличена
и продукцията с оценка „Л“. За
същия период загубите от брак
в процент към общата промиш
лена продукция са намалени от
0.30 на 0.20 на сто, рекламнана
продукция е намалела от 142
на 62 хиляди лева.

Безспорно най-голям дял за
постигане на тези резултати об
що за окръга имат предприятията,
внедрили саратовската систе
ма. Във всяко от тях са по
стигнали значителни резултати в
подобряване качеството на про
дукцията. В Завода за телферни
електроника 99.5 на сто от про
дукцията се приема от органи
та на ОТК с първо представяне;
два електродвигателя имат оцен
ка „К“. Подобно е положението

в ЕТЗ „Янтра“, ЗГТ „Металур
гия“, Завода за палети и др.

За подобряване качеството на
изделията убедително говори
фактът, че значително са нама
лени рекламациите в ДИП „По
беда“, ДСП „Сердика“, вина
водителите в Лясковец и Павликени.

Наред с постигнатите успехи
обаче налице са и някои отри
цателни тенденции. Критичният
анализ на равнището на качес
твото на продукцията показва от
носително изоставане, изоставане
от това, което вече позволяват
нашите възможности. В окръга
само две изделия и то в едно
предприятие имат оценка „К“, а
същевременно произвеждана
продукция с оценка „Л“ е за
близо 3 500 000 лева. Освен то
ва общо 50 на сто от продук
цията в машиностроителните
предприятия не подлежи на ка
чествена оценка.

Досегашната практика показ
ва, че успехът от внедряването
на саратовската система в най
голяма степен зависи от правил
ното разбиране на нейната съш
ност, на нейните основни прин
ципи и изисквания, на нейните
цели и задачи. Оттук произтича
въпросът за предварителната
подготовка, която трябва да се
извърши във всяко предприятие.
Тази подготовка трябва да осиг
ури комплекс от организацион
ни, технико-икономически и ма
сово-политически предпоставки
за бездефектен труд.

Това означава да се подлож
ни на основна проверка констру
ктивната и технологичната доку
ментация, състоянието на на
личната техника, състоянието на
инструменталната екипировка и
измерителните уреди, квалифи
кацията на работниците. Не
всички предприятия обаче из
вършили такава подготовка. Ня
кои се ограничават само със за
познаване със същността на сис
темата, разясняване пред коле
ктив и изменение на наредбата
за формиране на работната за
плата. В ДИП „Сотир Черкезов“,
Промкомбината в Велико Тър
ново и др. нямат писана техно
логия за някои производства, а
смятат, че са създали условия
за приложението на системата. В
ДИЗ „Д. Благоев“, Керемичния
завод в Овча могила, лъсков
цех на ДМЗ — Павликени и др.
има случаи на нарушаване уста
новените технологичен режим. В
Завода за автоматични везни,
машиностроителен завод „Заря“
и др. някои детайли се изработ
ват с неизправни матрици и
шампи. Биха могли да се изре
дват още редица такива случаи.
Изводът е, че за да се изиска
от изпълнителите да спазват
едни от основните принципи на
саратовската система — да из
работват всеки детайл и пълно
съответствие с техническата до
кументация и изисквания, тряб
ва да бъдат осигурени необходи
мите условия.

Саратовската система не е
кампагинна задача, а непрекъс
нат процес, който трябва да се
усъвършенства. Положителен
е опитът на Завода за телфе
ри електроника и завод „Ивай
ло“, където работните групи, из
вършили подготовката за внед
ряването на системата, са пре
раснали в методически съвети.
Те обсъждат проблемни въпроси
и предлагат на ръководствата на
заводите изменения и подобре
ния, свързани със системата.

Саратовската система не е
кампагинна задача, а непрекъс
нат процес, който трябва да се
усъвършенства. Положителен
е опитът на Завода за телфе
ри електроника и завод „Ивай
ло“, където работните групи, из
вършили подготовката за внед
ряването на системата, са пре
раснали в методически съвети.
Те обсъждат проблемни въпроси
и предлагат на ръководствата на
заводите изменения и подобре
ния, свързани със системата.

Саратовската система не е
кампагинна задача, а непрекъс
нат процес, който трябва да се
усъвършенства. Положителен
е опитът на Завода за телфе
ри електроника и завод „Ивай
ло“, където работните групи, из
вършили подготовката за внед
ряването на системата, са пре
раснали в методически съвети.
Те обсъждат проблемни въпроси
и предлагат на ръководствата на
заводите изменения и подобре
ния, свързани със системата.

Саратовската система не е
кампагинна задача, а непрекъс
нат процес, който трябва да се
усъвършенства. Положителен
е опитът на Завода за телфе
ри електроника и завод „Ивай
ло“, където работните групи, из
вършили подготовката за внед
ряването на системата, са пре
раснали в методически съвети.
Те обсъждат проблемни въпроси
и предлагат на ръководствата на
заводите изменения и подобре
ния, свързани със системата.

Саратовската система не е
кампагинна задача, а непрекъс
нат процес, който трябва да се
усъвършенства. Положителен
е опитът на Завода за телфе
ри електроника и завод „Ивай
ло“, където работните групи, из
вършили подготовката за внед
ряването на системата, са пре
раснали в методически съвети.
Те обсъждат проблемни въпроси
и предлагат на ръководствата на
заводите изменения и подобре
ния, свързани със системата.

Саратовската система не е
кампагинна задача, а непрекъс
нат процес, който трябва да се
усъвършенства. Положителен
е опитът на Завода за телфе
ри електроника и завод „Ивай
ло“, където работните групи, из
вършили подготовката за внед
ряването на системата, са пре
раснали в методически съвети.
Те обсъждат проблемни въпроси
и предлагат на ръководствата на
заводите изменения и подобре
ния, свързани със системата.

Саратовската система не е
кампагинна задача, а непрекъс
нат процес, който трябва да се
усъвършенства. Положителен
е опитът на Завода за телфе
ри електроника и завод „Ивай
ло“, където работните групи, из
вършили подготовката за внед
ряването на системата, са пре
раснали в методически съвети.
Те обсъждат проблемни въпроси
и предлагат на ръководствата на
заводите изменения и подобре
ния, свързани със системата.

Саратовската система днес е
реален факт. Тя навлиза все по
широко в практиката на нашите
предприятия. Наша задача е си
стемно да осъществяваме ком
плекс от организационно-техни
чески, икономически и възпита
телни мерки, с цел да създава
ме и поддържаме оптимални ус
ловия за производството на висо
кокачествена, бездефектна про
дукция.

Никола ДОНЧЕВ
зав. отдел „Икономически“
при Окръжния съвет на проф
съюзите

Вестникът помага

„ТОВА ЛИ СА ВЪЗМОЖНОСТИТЕ НА БТР ЗА ГОРИВНА ТЕХНИКА“

По повод поместения под това
заглавие материал в бр. 131
от 31 октомври 1970 г. на в.
„Борба“ ръководството на БТР
Оряховица ни изпраща подро
бен отговор. След като дават
някои пояснения, другите
заклучават: „Във всички це
лове и отдели се състояха съ
браниа, на които беше под
ложена на задълбочена оцен
ка досегашната работа, анали
зиран бяха допуснатите сла
бости по разработката и вне
дряването в производството на

повече производи. Всички от
дели и звена излязоха с кои
кретни мероприятия и предло
жения за подобряване на ра
ботата и преодоляване на сла
бостите. Разгледани от стопан
ския комитет и активна на ба
зата, тези мероприятия бяха
допълнени и одобрени и ста
наха програма за работа. Убе
дено в правилността на крити
чните бележки и от ефекта,
който статията оказва още в
първите дни след излизането
и, ръководството на базата
изказа благодарност на ре
дакцията на вестник „Борба“.

ТАКИВА ПРЕКРАСНИ МЕБЕЛИ!

Топъл и слънчев бе есенния
ят ден. Навред из околността се
мъркаха усмихнати работници.
Усмихнаха се и аз, отклонил се
от шосето и тръгнал нагоре по
леко възвишение на ДИП
„Училищна мебел и пособия“ в
град Елена.

Пълният и набит, но енерги
чен началник на втори цех Ян
ко Попов с охота се зае да ме
разведе из производствените по
мещения. В някои от тях не бе
достатъчно светло, в други не
бе особено уютно, но той с ув
лечение ми обясняваше какво и
как произвеждат, насочваше
вниманието ми към едно или
друго. Озовахме се пред ня
каква машина, която има чуд
ното свойство да спира, при по
ложение, че ръцете на обслуж
ващия работник непредпазливо
се насочват към опасна зона.
Направена бе съответна демон
страция. Драго му е на ръко
водителя да покаже всичко, горд
е от постигнатото. Той знае „це
ната“ на произвежданите краси
ви и здрави корпусни мебели за
обавяване на училища, тех
никуми и институти.

При обхождането на работ
ните помещения се „облещав
ме“ с малка група гости от Шу
менски окръг. Бяха дошли с на
деждата да се снабдят с някои
мебели за обавяване. Янко
Попов ги изслуша внимателно,
прати някакъв свой помощник
да ги разведе и обеща след мал
ко да бъде на тяхно разположе
ние. Продължихме обиколката,
при която ръководителят мимо
ходом разменяше по някои ду
ма с бригадир или производ
ственник от седемдесет и пет
членния колектив. А като го за
питах кои са най-добрите, той
набързо, но убедено изброи
имената на Сава Петков, Стефан
Бенев, Мариян Димитрова и
Йордан Кичев.

Имаше какво хубаво да се
види и чуе и в първи цех, къ
дето се произвеждат чинове и
ученически пособия. Продукция
та му се радва на добър прием
не само у нас, но и в чужбина.

Такова голямо морално удов
летворение донесе на колектива
изпълнената с чест задача — да
се обавява едно училище в по
страдалия от земетресенията
Ташкент. Преди близо два месе
ца се завърнаха няколкото пред
ставители на предприятието,
който бяха засвидетелствували
голямата любов и признател
ност на нашия народ към дво
йния ни освободител. Ташкентска
та обществена е останала осо
бено доволна от качеството на
работата на еленските майсто
ри.

Петилетният план тук бе из
пълнен още на 15 октомври, а
годишният ще бъде приключен
между десети и петнадесети по
ември. ДИП „Училищна ме
бел и пособия“ е изградено в
началото на 1965 година. През
това време персоналет му се е
увеличил около два пъти, а
производството повече от три
пъти. От друга страна, производ
ствените помещения са почти
все същите, някои твърде не
пригодни за съвременен високо
производителен труд. Но трудо
ствените стонички се преодоля
ват, защото производствените
може би са топлини от разкри
вашите се перспективи с из
вършването строителство. То
ще даде възможност след мал
ко повече от една година всички
цехове да се съберат в тази из
точна, индустриална част на гра
да.

Производителите на красиви
училищни мебели и пособия чув
ствуват своето голямо задълже
ние пред подрастващото поколе
ние. Те знаят, че продукцията
им е така много търсена и за
това правят всичко възможно да
откликват на нуждите. Вдъх
нава

Петилетният план тук бе из
пълнен още на 15 октомври, а
годишният ще бъде приключен
между десети и петнадесети по
ември. ДИП „Училищна ме
бел и пособия“ е изградено в
началото на 1965 година. През
това време персоналет му се е
увеличил около два пъти, а
производството повече от три
пъти. От друга страна, производ
ствените помещения са почти
все същите, някои твърде не
пригодни за съвременен високо
производителен труд. Но трудо
ствените стонички се преодоля
ват, защото производствените
може би са топлини от разкри
вашите се перспективи с из
вършването строителство. То
ще даде възможност след мал
ко повече от една година всички
цехове да се съберат в тази из
точна, индустриална част на гра
да.

Петилетният план тук бе из
пълнен още на 15 октомври, а
годишният ще бъде приключен
между десети и петнадесети по
ември. ДИП „Училищна ме
бел и пособия“ е изградено в
началото на 1965 година. През
това време персоналет му се е
увеличил около два пъти, а
производството повече от три
пъти. От друга страна, производ
ствените помещения са почти
все същите, някои твърде не
пригодни за съвременен високо
производителен труд. Но трудо
ствените стонички се преодоля
ват, защото производствените
може би са топлини от разкри
вашите се перспективи с из
вършването строителство. То
ще даде възможност след мал
ко повече от една година всички
цехове да се съберат в тази из
точна, индустриална част на гра
да.

Петилетният план тук бе из
пълнен още на 15 октомври, а
годишният ще бъде приключен
между десети и петнадесети по
ември. ДИП „Училищна ме
бел и пособия“ е изградено в
началото на 1965 година. През
това време персоналет му се е
увеличил около два пъти, а
производството повече от три
пъти. От друга страна, производ
ствените помещения са почти
все същите, някои твърде не
пригодни за съвременен високо
производителен труд. Но трудо
ствените стонички се преодоля
ват, защото производствените
може би са топлини от разкри
вашите се перспективи с из
вършването строителство. То
ще даде възможност след мал
ко повече от една година всички
цехове да се съберат в тази из
точна, индустриална част на гра
да.

ПРОДАВАМ „Булгарре
но-8“, ул. „Индже“ № 10
— Богдан Петров, Велико
Търново.

ПРОДАВАМ „Трабант“,
Справка: телефон 2-14-63
от 8 — 17 часа, Велико
Търново.

ТПК „Нов Живот“ — Велико Търново

търси

ПРАВОСПОСОБЕН ОГНЯР, ТЕПЛАВИ
ЧАР И ШИВАЧИ — МЪЖЕ И ЖЕНИ ОТ
I ДО VII РАЗРЕД.

За настаняване справки в управлението на коопера
цията, „Никола Габровски“ № 1, телефон № 2-24-60 и
2-13-89.

Делници на дунавските кранисти

...Изкачите ли се на свивов
ското Кале, хвърлите ли поглед
към пристанището, още отда
леч пред вас ще изпъкнат сто
манените грамади на кранове
те. Тези 50-метрови „метални
етажерки“, които денонощно сно
ват по своите стоманени линии,
се управляват от опитни и сръч
ни ръце. А зад високата сгра
да на „Ифлот“ в самия край
на кейовата стена е изпъкнал
своята 36-метрова стрела най-го
лемият пристанищен кран — №
8. Този 260-тонов стоманен ги
гант, с товароподемност 10 то
на, обслужва „пясъчния фронт“
на плавачкото пристанище. Той
разтоварва пристигащите 1000-
тонни шлепове на Дунавския
драгажен флот с инертни мате
риали.

...Изкачвам се по метална
виеща се стълба. На около 20—
25 метра височина се намира
електромеханичното отделение
на крана. В неговия предел
край се вижда кабината за уп
равление. Посреща ме кранови
кът Петко Добрев — едър млад
човек, с широки „моряшки“ ра
мена и приятно лице.

Помолих го да ми разкаже
нещо за крана-гигант, за тяхно
то трудово ежедневие.
— Нашият кран — започна
разказът си Петко Добрев, — е
произведен през 1968 г. в ГДР
и е издържан във всяко отноше
ние. Монтиран бе само за чети
ри месеца. Крановата ни брига
да, в която освен мен на смяна
работят и крановиците Стойчо
Нонов и Крум Спасов, започна
работа с него през декември
миналата година. Нормите си
изпълняваме средно над 200 на
сто. Имаме отлични условия
за работа и най-студентите зим
ни дни не са пречка. Кабината
има два странични
електроагрегата, на
тривател има и в краката на ра
ботещия кранист. Старите кранове
нямат таква удобствата. Този ма
лък транспорт, който изглеждаш
вакачен, ни е награда за добра

работа през юбилейното съве
нование през 1969 година. Този
година, благодарение на добра
та организация на пристанище
то (вагоните се подават ритмич
но), съдовете от по 1000 тона
разтоварваме само за два-три
часа.

Вече са изключения случаите,
когато тази мощна машина стои
без работа. Освен по „пясъчния
фронт“ обработваме и метални
пакети от листовата стомана с те
жест над 5 тона. ...От прис
тигналия шпел с пясък подадох
а сигнал и моя събеседник
енергично раздвижи лоста за уп
равление. „Металната етажерка“
се завъртя на оста си и нейната
10-тонна чернилка бавно се от
пусна над шлепа. ...

Когато отново изкачих Кале
то, пред кран № 8 имаше вече
грамадна купчина пясък. Този
своеобразна пясъчна „диона“ ра
стеше все повече и повече, за
да се издигне до нея друга. ...
Студеният дунавски вятър
свирише все така неумолимо, ся
каш се мъчеше да надвие воля
та на тези докери и кранисти,
за които твърде често нощта
става ден и денят — нощ. ...

Николай МИЛЧЕВ

Писма до редакцията

ДОКОГА ТЕЛЕВИЗИОННАТА БАЗА ЩЕ БЪДЕ ЗАТВОРЕНА?

Преди около две години в
Сухиндол бе открита телевизион
на сервизна база. Това бе на
времено, като се има предвид,
че населението притежава вече
над 700 апарата, които непре
къснато се увеличават. Телеви
зионният техник добре обслужва
ше многобройните клиенти, при
повикване се отзоваваше и

по домовете. Той обаче напус
на и вече два месеца помещени
е е затворено. От Павликени
веднъж седмично пристига тех
ник, прекара тук няколко часа,
ако има повреден телевизор, не
пременно трябва да бъде зане
сен до базата.

Неколкократно е поставян
въпросът, че е нужно да се на
мери

по домовете. Той обаче напус
на и вече два месеца помещени
е е затворено. От Павликени
веднъж седмично пристига тех
ник, прекара тук няколко часа,
ако има повреден телевизор, не
пременно трябва да бъде зане
сен до базата.

Неколкократно е поставян
въпросът, че е нужно да се на
мери

Ректоратът на Софийския университет „Климент Охридски“

о б я в я

следните конкурси за ФАКУЛТЕТА — ФИ
ЛИАЛ НА СОФИЙСКИЯ УНИВЕРСИТЕТ —
ЦИМЕН

1. За преподавател по анатомия, физио
логия и хигиена на човека със срок 4 ме
сеца;
2. За преподавател по зоология на гръб
начините животни — срок 4 месеца;
3. За преподавател по зоология на без
гръбначните животни — срок 4 месеца;
4. За преподавател по история на БКП
— срок 2 месеца;
5. За преподавател по педагогика и пе
дагогическа психология — срок 2 месеца;
6. За преподавател по методика на мате
матика — срок 2 месеца;
7. За преподавател по висша алгебра —
срок 2 месеца;
8. За преподавател по диференциално и
интегрално смятане — срок 2 месеца.

9. За преподавател по аналитична хи
мия — срок 2 месеца;
10. За преподавател по органична химия
— срок 2 месеца;
11. За асистент по методика на химията
— срок 2 месеца.

Сроковете да се считат от публикуване на
обявлението в Държавен вестник. Справка:
Д. в. бр. 83 от 20. X. 1970 г. и Д. в. бр. 85
от 27. X. 1970 г. в-к „Отечествен фронт“
бр. 8101 от 20. X. 1970 г. и бр. 8107 от 27. X.
1970 г.

Необходими документи:
1. Диплом за завършено висше образова
ние.
2. Характеристика
3. Автобиография
4. Удостоверение за педагогически стаж
5. Молба до Ректора на Софийския уни
верситет „Климент Охридски“ — София.

НЕДЕЛЧО ТИНЧЕВ ГРАД БЕЗ ПЛОДОХРАНИЛИЩЕ

Бързото развитие на Свищов
поставя пред градските търго
вски организации сериозни про
блеми. На първо място е нужно
да бъде разширено складовото
стопанство на ДТП, ОКС и
ДСП „Булгарплод“. Особено
тревожен е фактът, че ДСП
„Булгарплод“ не разполага със
собствено голямо плодохрани
лище. То е принудено да лаге
рува картофи в училищата на
околните села. Наело е и 25
частни мазе в града. Това крие
опасността да не бъдат доста
вени навреме и съхранени както
трябва над 500 т картофи, 350
тона ябълки, 150 т лук и др.
Ето и един курьоз: ДСП „Бу
лгарплод“ е собственик на голя
мо помещение над зеленчукова
та база, в което могат да се
съхранят над 300 т ябълки, но
помещението се ползва за
склад на ДТП.

Всичко това показва, че в
назряла необходимостта в Сви
щов да бъде построено голямо
плодохранилище за лагериране
на картофи, лук, ябълки и др.

Николай АЛЕКСАНДРОВ

НОВА ТВОРБА НА МОНУМЕНТАЛНАТА ЖИВОПИС

Тези дни в Стржица започва работа над нова многофигурна композиция наистински лантлив монументалист Никол Гелов. Наименованието на творбата е „Стржица, старото име на селището, което ще бъде изпълнено в техника страфито, с размери 6 на 4,5 метра, предназначена за централното хале на новостроящата се автогара в града.

Декоративно-монументалното пано ще има в центъра си три символични фигури. Те изобразяват непреклонността на българина от този край по време на нашето Средновековие, когато село Стржица е било кръстовище на завоеватели, а по-късно един от опорните пунктове на Втората българска държава. Центърът, с мадоната с дете, с война и народния певец, звучи епично дори и сега, когато пред нас е черно-бялът модел, когато още няма цветовете и силата на завършената стенописна техника. Това са три силни фигури, всяка със своя душевност и външен изказ.

В двете странични крила Никола Гелов допълва темата си, като ни среща с много други образи от народа, с които се изразява поминъкът и битът. Всички те подчертават стила на художника, умението му да композира, да създаде кръгов ритъм на цялата творба. По такъв начин той успява да придаде динамичност и в статиката, да поднесе мисъл и чувство, да създаде настроение, да внуши своята идея.

Търсенето на най-сполучливото решение е намерено в духа на старата шпалма, в стилизираната рисунка, която дава най-добри възможности за гравирание на стена.

Новата творба на Н. Гелов ще бъде още едно значително художествено произведение в окръга.

НА СНИМКАТА: фрагмент от декоративно-монументалното пано.

Илия МОНОВ

Скромен дял

В общия трудов и културен подем пред Десетия конгрес на БКП влива своите скромни сили и Литературната група във Велико Търново. В плана на групата са предвидени редица интересни прояви в чест на конгреса — четения пред трудовия колектив в града и окръга, предавания по градския радиовъзел, срещи с литературни критици и писатели, издаване на свитък с материали, посветени на Партията от родния край и други.

Тази вечер, в Клуба на културните дейци, членовете на групата организират литературно четене, което е първото им посвещение на конгреса.

НОВИ СТИХОВЕ

КРАИ ОРША

Дето първият изстрел е проехтал
има паметник бяд —
скромнен паметник на „Катюша“...
Само в кинозалон съм слушал
песента на ония снаряди,
дето точно и яростно падат
и стопяват
бетон и метал.

Побеляват косите
от техния залп.
Полудяват бойците
от техния трясък.

Във Победата греє
техния блисък:
вчера,
днес
и на вечни времена.

Най-страшния меч на оная война
с най-нежното име „Катюша“...

А във есенни вечери слушах
песента за оная Катюша,
дето пратила милия в бой
и го чака да дойде герой.

И съм мислил,
и още си мисля —
само тоя народ,
който ниско
се покланя на своите гости,
и зарива в пръстта вражьи кости,
може в своята мъка неназовима
да назове мечта
с най-нежното име.

Стефан ПОПТОНЕВ

ЛИТЕРАТУРЕН КОНКУРС

Окръжният съвет за изкуство и култура, Редакцията на вестник „Борба“ и Литературната група във Велико Търново обявява литературен конкурс в чест на Десетия конгрес на БКП и 80-годишнината от Първата социалистическа сбирка.

Тематика: из историята и борбата на Партията в родния край, от нейното създаване до наши дни, социалистическото строителство, промените в съзнанието и бита, обликът на новия човек.

Ще бъдат раздадени следните награди:

ЗА РАЗКАЗ — 120, 100, 80 и две поощрения по 30 лв.

ЗА СТИХОТВОРЕНИЕ — 100, 80, 60 и две поощрения по 20 лв.

ЗА ОЧЕРК — 100, 80, 60 и две поощрения по 20 лв.

ЗА ЕСЕ — 70, 50, 30 и две поощрения по 15 лв.

ЗА РЕПОРТАЖ — 60, 40, 30 и две поощрения по 15 лв.

Конкурсът е явен. В него ще бъдат класирани само творби, които са публикувани във вестник „Борба“ от 15 ноември т. г. до 15 април 1971 г. Всеки автор може да участва с творби от няколко жанра.

Материалите да се изпращат на адрес: **ВЕЛИКО ТЪРНОВО, УЛ. „ВАСИЛ ЛЕВСКИ“ 9**, Редакция на в. „Борба“, с обозначение „за конкурс“, да бъдат четливо написани и придружени с точен и пълен адрес на авторите.

СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ

„ЕТЪР“ (ВТ) — „ДИНАМО“ БАКАУ, РУМЪНИЯ 2:1

На стадион „Ивайло“ пред няколко стотици любители на футбола, които не се стъпиха пред студено ветровито време, вчера великотърновският „Етър“ срещна гостуващия само за един мач у нас отбор на „Динамо“ от гр. Бакау. Съставът на гостите играе в елитната група на съседна Румъния и в момента заема 10-то място във временното класиране. Любопитно е, че в румънския тим с Ж. П. депо — бразилският футболист, който е в РФТ, се наблюдава нарушение на етикета на играчи на Румъния по време на последното световно първенство. Като научихме от ръководителите на „Динамо“, Дембровски е един от малкото щастливи, чиито люкове ще бъдат увековечени по подходящ начин (парични бонусове) от страната домакин на световното първенство — Мексико...

Свидетели бяхме на жива, интересна игра, наситена с много емоции. Вярно, у „Етър“ композицията, позната от последните игри в „А“ РФТ, бе сериозно нарушена. Отсъстваха двама — „пратеници“ на

„Етър“ в националните отбори на България Величкови и Костов, които се готвят за предстоящия мач за европейско първенство с футболните на Норвегия В строя не видяхме и Сабо Върбанов, който все още не си е създал от забравяване. Но въпреки това (на вратата бе младият Петров) в играта на състава като цяло нямаше сериозни проблеми. В обичайния стил, бързо, с изненадващи връзки, с опити на обстрел от различни позиции, етърци зарадваха с хубава победа. Тя бе била и по-изразителна при точен мерник (в неопознати от нас позиции бяха многократно Марков, Цекор, Василев, Йорданов и др.)

Най-ценното в актив на етърци в този мач, в който отново бе достойно защитена честта на родния футбол, бяха два чудесни гола: първият на Василев в 37-та минута с остър удар от движение (след миг новена комбинация с Цекор) и вторият на Цекор, който изстреля бомбено воле от около 20 метра в 67-та минута. Гостите играха леко, технично, показваха модерна игра по фланговете (Аврам и Балуча) и също имаха възможност да изравнят. Не отстъпиха пред по-активния си съперник, като се задоволиха само с почетен гол, постигнат от Хрицку в 82-та минута.

Състави: „Етър“ — Петров, Цекор (Стефанов), Чахъров, Петров, Грозданов, Алексков, Петров, Василев, Цекор, Марков, Йорданов (Станков); „Динамо“ — Гина, Кши, Неделку, Волмер, Встаф, Велику, Аврам, Дембровски, Пана, Хрицку, Балуча.

Александър ТОШЕВ

Зона „Янтра“

ПРЕД ДИРЕКТЕН ДУБЪЛ НА ЛИДЕРИТЕ

Двата отбора-кандидати за първото място в събота ще имат директен двубой в Павликени, от който до голяма степен ще зависи хода на по-нататъшното съревнование в зоната. Почти е невъзможно да бъде отнета есенната титла на шуменици, но дистанцията може да бъде намалена и павликенци да докажат есенна с възродени надежди. „Ботев“ и „Чавдар“ са все още в края на табличната и през пролетта ще търсят път за спасяване от опасната зона, докато „Левски“ (ПТ) и ЕТЗ „Янтра“ ще се борят за още по-добри места. Игрите, които показваха в този кръг „Червено знаме“, ЕТЗ „Янтра“ и най-вече „Левски“ (ПТ), задоволяват. Футболистите от П. Тръмбеш дори водеха в резултата в Шумени до 60-та минута, но силите не достигнаха за пълен успех. Електротелефони показват известно снижаване на тона, а ботевци затрудниха сериозно „Черноломец“ (те водеха с 1:0 до 62-та минута). Много са проблемите пред представителите на Ореши.

РЕЗУЛТАТИ: Волков — Левски ПТ 3:1, Чавдар Дивял — Бенковски 5:1, ЕТЗ „Янтра“ — Локомотива КЧ 2:1, Янтра Гб — Н. Илвев 4:0, Чавдар Ореши — Червено знаме 0:3, Черноломец 2:1, Левски ОМ — Автостроител 2:0, Септември — Локомотива Др (непроведена).

КЛАСИРАНЕ:

Волков	39:6	23
Черв. знаме	24:5	19
Локомотива Др	28:21	14
Черноломец	19:13	14
Левски ОМ	18:13	14
Левски ПТ	24:11	13
Бенковски	17:20	13
ЕТЗ „Янтра“	15:15	13
Янтра Гб	19:17	12
Локомотива КЧ	12:15	11
Чавдар Дивял	22:20	10
Н. Илвев	13:17	9
Автостроител	14:19	8
Септември	17:19	8
Чавдар Ореши	12:42	7
Ботев	9:33	2

ЮНОШЕСКА ГРУПА: Червено знаме — Дунав П 1:0, Светкавица — Академик 2:2, Волков П — Волков П

ПРОФЕСИОНЕН КРОС

Градският крос, организиран от дружество „Локомотив“ съвместно с ГК на ДКМС и ГС на профсъюзите в Горна Оряховица, премина при масово участие на състезатели и състезателки от предприятия и учрежденията в града. Така в групата на жените, които пробягаха 1000 метра, стартираха 40 лекоатлетки от 10 отбора. Първа се класира Ст. Коева от „Авто-транспорт“, следвана от Ж. Вячева (ДПП „Труд“), Р. Георгиева от ДПП „Рекорд“ и др. Мъжете се състезаваха на 3000 метра. Победител е Г. Попов от „Рекорд“. След него се наредиха Л. Любенов от Полигона и Л. Иванов от ДПП „Труд“ и др.

В отборното класиране начело и в двете групи са отборите на ДПП „Труд“, които получиха преходните купи на ГС на профсъюзите.

Георги КОЖУХАРОВ

Волейбол

Без загубен гейм в цял сезон

Такаъв е изключителният баланс на девическия отбор по волейбол на великотърновския „Етър“ — участник в „А“ републиканска група (девойки). В пет срещи от есенния дял на първенството, нито веднъж момчетата на треньора Иван Костурков не претърпяха поражение, нито веднъж не загубиха дори един гейм. Така се оформи внушителната равностойност — 5 срещи, 10 точки, 15:0 геймова.

В неделя великотърновчанки играха последната си среща от есенния полусезон. Техен противник бяха волейболистите на ЖСК-Спартак (Варна). Макар и в подновен състав (закане за наличие на широк резерв от перспективни състезателки) младите представителки на „Етър“ не оставиха никакви надежди за гостенките. Записана бе нова категорична победа — 3:0, в отделните геймове — 15:1, 15:10, 15:31.

Стоиците приятели на волейболната игра, които с удоволствие следяха проявите на отбора през тази есен, желаят пълноценен зимен отдих, за да донесе иващата спортна пролет нови убедителни успехи и по-шумуване на първото място в крайното класиране.

А. ГЕОРГИЕВ

Почтено, културно, спортменски

Преполовена е последната почивка за отборите от групата на майсторите през есенния сезон. До 20 декември (последния кръг за сезона) остават повече от една трета от срещите — шест кръга. Време и малко, и много! Малко за тези, които ще проявят усилия да напуснат опасната зона, за да знимуват спокойно и много за онези, които преследват голямата цел на шампионата — призовите места.

Футболистите от „Етър“ досега защитиха достойно името и спортната чест на дружеството и древния град. Логично е пред тях да стои по-голяма цел. Състезатели и ръководители да си поставят по-трудна задача — „Етър“ да се утвърди като член отбор и да се класира на достойно за завоевания престиж място.

Това е голямото, съкровено желание на хилядите любители на отбора бе само в града и окръга, и в страната. Има ли реални условия за реализиране на тази цел? Отговорът е утвърдителен. Зависи как ще бъдат използвани от състезатели

ли и от цялата спортна обществност.

Десетият кръг противопоставя на „Етър“ един амбициозен, но без рутинна в елитната група отбор — „Чардафон-Орловен“. Противник с големи колебания в играта в досегашните кръгове. Тактико-техническите преимущества са на страната на „Етър“.

Състезателите от старинния град заслужава любовта и уважението на хилядите почитатели на футболната игра. Посетителите на стадион „Ивайло“ в предстоящите кръгове и особено в старта след почивката трябва да изразят своята пълна морална подкрепа към виолетовите, за да се изият истинските възможности на отбора. Това означава да създадем великотърновска обстановка на стадион „Ивайло“ — със знамена, със скандирания да застанем зад състезателите. В същото време почтено, културно, спортменски сприямо нашите гости, за да напуснем опасната зона в класирането по спортменски!

Здр. ОТЧЕВ

Елитна група — юноши

1:1 СРЕЩУ „СПАРТАК“ (Пл)

Двуседмичната пауза в „А“ РФГ не попречи на нормалния ход на първенството в елитната юношеска група по футбол. С оглед неблагоприятните атмосферни условия през декември и за да се даде възможност на учащите се футболисти да съсредоточат вниманието си към учебната работа, Българската федерация по футбол реши да бъдат изтеглени напред последните два кръга в юношеската група. Така „Етър“ игра срещата си със „Спартак“ (Плевен) в първата свободна неделя (8 ноември), а следващата седмица е мачът в Пловдив срещу „Тракия“ (по програма

настроен за 19 декември).

На собствен терен юношите от Велико Търново не съумяха да материализират пълното си териториално преимущество срещу плевенските спартакосци. През цялата среща бяха създадени многобройни положения, но липсваше завършен удар, проправаша се с лекота решителните моменти. И все пак, младите етърци бяха съвсем близо до пълния успех — още през първото полувреме през „Петко Цанев те повелюва с 1:0. Но две минути преди края едно недоведено в защитата позволи на гостите да отбележат изравнителен гол — 1:1.

Елитна окръжна футболна група

РЕЗУЛТАТИ:
Сухиндол — Бутново 0:2, Българско Сливово — Елена 0:1, Бала черква — Михалици 1:1, Патреш — Морави 2:1, Металургия — Златица 2:1, Ж. П. депо — Лясковец 2:2, Кесарево — Върбовка 1:0, Самоводене — Драганово 2:0, Ресен — Каранасен 5:2.

КЛАСИРАНЕ:		
1. Бутново	57:16	22
2. Елена	55:15	21
3. Лясковец	36:16	18
4. Златица	31:20	18
5. Патреш	24:25	17
6. Кесарево	22:32	16
7. Ж. П. депо	23:17	15
8. Българско Сливово	29:24	15
9. Ресен	34:33	15
10. Сухиндол	24:27	14
11. Металургия	23:26	13
12. Михалици	17:27	12
13. Бала черква	22:31	11
14. Каранасен	22:36	11
15. Морави	16:34	9
16. Драганово	18:47	9
17. Самоводене	15:28	8
18. Върбовка	20:45	7

Северозападна „А“ окръжна футболна група

РЕЗУЛТАТИ:
Алексово — Горна Студена 6:1, Царевица — Овча могила 2:1, Дасков — Недаи 6:0, Салмер — Климментово 2:2, Драгомирово — Поликраище 8:0, Долна Липница — Вардам 7:2, Горна Липница — Козловец 4:2.

КРАЙНО КЛАСИРАНЕ (ЕСЕНЕН СЕЗОН):		
1. Алексово	36:11	22
2. Овча могила	36:19	19
3. Климментово	36:16	17
4. Недаи	48:34	16
5. Дасков	29:19	16
6. Горна Липница	31:23	15
7. Долна Липница	27:28	15
8. Царевица	20:28	13
9. Козловец	23:21	12
10. Вардам	36:35	10
11. Драгомирово	27:27	8
12. Салмер	14:43	7
13. Поликраище	18:49	7
14. Горна Студена	11:41	6

ЗАБЕЛЕЖКА: Отнета е по една точка за неспортивност на отборите на Драгомирово и Козловец за получени 100 наказателни точки.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Велико Търново, ул. „Васил Левски“ 9. Главен редактор — 2-04-08, зам. гл. редактор — 2-05-20, отг. секретар — 2-17-12, „Партиен живот и пропаганда“ — 2-05-27, „Култура в изкуство“ — 2-03-08, „Икономически“ в „Селско-стопански“ — 2-17-70, съветодатство — 2-04-50, коректори в дежурен редактор — 2-26-70.

ПЕЧАТНИЦА „ДИМИТЪР НАЙДЕНОВ“

СИНОВЕТЕ НА МАИСТОР БОНЕ

Разказ от Милка Атанасова

Добрич премежна — палитото и вабърза надолу по пътеката. Стълбата му беше горда, лека. Вървеше замислен. Беше видял как се ражда всяка шахта в тази долина и как в нея се зацелват кранове и багери, вагонетки и сърпанти хора. Строи бе много от жилищните блокове, беше оставил в тях тревоги, умора и воля.

По улиците никой не се здрависа с него. „Забравиха са ме“ — помисли без обиди. А и той познаваше малцина. Селището беше като пристанище. Всеки ден си отиваха и пристигаха хора. Попита за майстор Боне. Посочиха му младежко обществено. Прескоци няколко стъпала и тръгна безшумно из огромния салон. Надникна в първата стая, после във втората. Където чу мъжки гласове.

— Татко, хайде да се помислим.

— Искаш да забравяш впнатата ти?

— Нима ще се обиям против мен? Ще ме изложат?

— Ти сам се изложи. Трябва да отговаряш за срутването и за забавянето на подпорния материал.

— Татко, но твоето влияние може да оправя нещата.

— Искаш да използваш отново честта ми? За кой път?... И кого да спасявам?... Хората чакаха да поправят галерията, върваха ти, защото си ми син. А ти?

Човекът се задържа към леглото. Добрич го изпревари и го стисна в прегръдките си.

— Добрич! ...
Двамата се прегърнаха по мъжки. Добрич усещаше под дланите си изпустялото претресено тяло. Виджаше оредялата коса, пожълтало лице и недоумяваше. Какво друго освен някаква страшна мъка е могла да промени така майстора? Нима това е същият мъж, който го намери една нощ между празните вагони и направил от него, малкия хулиган златен строител? Всички в групата го наричаха „Фелдфебел“. Но след месец-два разбирала строгостта и грижовността му, обикваха бащинската ръка, която нощем тайно ги завиваше.

— Ти какво така си се размекнал?

— Имах едно куршумче в кръста. Понска да се поразходи, но го карцирахме. А ти си станал истински „кубинец“, но сърцето ти е пак „нашенско“.

Четох, четох аз и за мостове, и за комините ви, и за заводи.

А сега какъде?

— Дойдох си при тебе.

— Дойде си... Дойде си... Сега всичко ще се нареди — и като се завтече, хвана Добрич и го разтърси. — Виджаш ли, моите истински синове винаги се връщат — очите му, пълни с влага, блестяха.

Другият сложи меката си шапка, грабна парцелото си и излезе. Огънят в поглед на майстора изведнаж угасна.

— Виджаш ли го, син ми е... Добрич знаеше, че майсторът няма семейство. Откъде се взе тоя син?

— Има хора, които лесно се плашат.

Добрич наведе глава. Спомни си нощта, когато втората му

майка го изгони от къщи. Напи се за първи път. Срещна майстора, позакрепна... После се влюби. Жената не излезе добра, избяга с първата му запалта. Той тръгна да я търси. От срам потърси пак кръмците. Майсторът го издири и го върна.

Стресна го пълен с мъка глас:

— Фашизмът всичко ми взе — дом, жена, син. На петата година в Търновския затвор ми съобщиха, че жена ми побягна с някакъв богаташ. Не я обвиних. Тя беше крехка, а с мен намери само тревоги и арести. Какъв не бих — миньор, зидар! Като се върнах, намерих я в психиатрията. Търговецът побягнал в чужбина. Последната й поръка беше: „Погрижи се за сина.“ — Стариат докосна челото си. В косята му шаваше една пчела, прелетяла от прасковено то клонче до прозореца. — Той сам не намери. Трябваше му хора с „влияние“. Видя го какъв е. Богатият дом му е дал диплома, пари, но му е взел сърцето. Виджаш ли — той е мой и не е. Дадох му път, но другото — душата му е чужда.

Той запуши, смръщил вежди, безпоощен към собствената си мъка. Добрич не смееше да каже дума. Страхува се, че майсторът ще приеме всеки негов жест като съжаление. А му се искаше да помилва на безраздното чело!

Отън се дочу глътка.

— Стига почивка — рече старият. — Пазят ме гук като дете.

— Трябва да видя как върви възстановителната работа.

Още не дозрял това и в стаята нахлуха разгневени

строители.

— Докога ще чакаме тия специалисти? — викна един.

— Галерията се наводнява. Помпите са повредени.

— Върни ми сина. От три часа е в галерията и още го няма — изпери се пред Боне разтревожена жена и с упрек допълни: — Твоят син го погуби!

— Аз ще ти го върна. Шом синът е срещнал, бащата ще поправи грешката — отсече той, после разблъска околните и потъргна: — Утре галерията ще бъде готова!

Простряха се десетина мъжки ръце: „Не бива“. Някой се скрива на жената.

— Майсторът иска да каже, че аз ще го заместя.

— Я гледай, кубинецът!... Кога си дойде? — Заобиколиха го.

— Добрич, ти нали не искаш пред толкова хора да ме пратиш в архива? — закачи се майсторът шеговито. Ожигеното му лице излъчваше пак предишната сурова, непохватна сила.

— Майстор, не ме оставяй, защото ще помислят, че я Куба само съм се излежава! — отвърна му със същия тон Добрич.